

Anja Žigmanović

Linija

Između onog što je bilo i što će tek biti
Drhti linija – tanka i bleđa
Kao vena što će za čas iskrvariti.

Modra šaka što se umorno razvlači
Sa svežom zemljom pod noktima
Poslednjim je atomom snage povlači.

Između mekog sna i sirove jave
Blista linija – jasna i smela;
Sklanja mračne misli od krhke glave.

Vešti je prsti povlače, uporni i uzavreli
Poslednji tračak nade: katarzična linija
Odvaja ono što se ima od onog što se želi.

Nezahvalna

Pred očima jasna slika
crvenih zgrada
Na nopcima poznat ukus
mlečne čokolade
u ušima davno nestali
omamljeni uzdasi

U mojoj glavi
sve je raspršeno
Nedovršene slagalice
struje kroz sinapse
u rasulu i vrtlogu
jer uvek fali neki deo

I uvek kažem da pamtim sve
a kao da se sećam samo
onog što me je povredilo